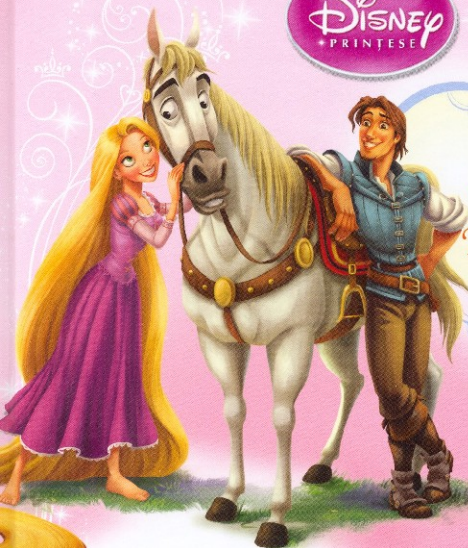

Eroii lui
Rapunzel

Tiana
și prietenii ei

Eroii lui Rapunzel

de Barbara Bazaldua
Ilustrații de Denise Shimabukuro
și Studio IBOIX

Zăia începuse destul de bine. Era dimineața zilei în care împlineam optsprezece ani, iar păsărelele cântau. Cu o zi în urmă făcusem un mare pas înainte – îmi luasem inima în dinți și părăsisem turnul înalt care-mi fusese casă de când mă știam! Curând, dacă totul avea să meargă bine, urma să cobor pentru prima oară în regat, să admir minunatele lumini plutitoare, lansate an de an cu aceeași ocazie... aniversarea mea.

Ar fi trebuit să fie o dimineață minunată. Cu toate acestea, ce făceam eu, Rapunzel? Încercam să-mi eliberez călăuza din strânsoarea dinților unui cal!

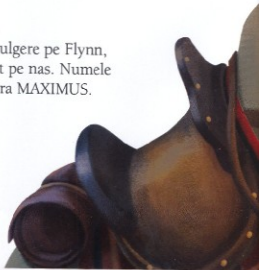

Nu m-a surprins defel faptul că Flynn, ghidul meu, avea o problemă cu unul dintre caii de la palat. Nu-l știam de prea multă vreme, dar el avea probleme cu aproape toată lumea!

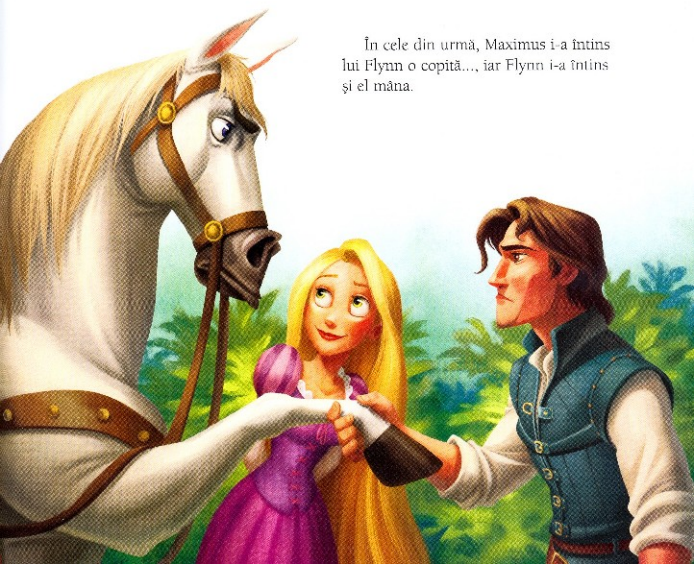
Așadar, după ce l-am eliberat prin smulgere pe Flynn, m-am dus în fața calului și l-am mângâiat pe nas. Numele înscris pe plăcuța pe care-o purta la gât era MAXIMUS.

Calul a crezut că Flynn era un tâlhar (mă rog, Flynn era nițel cam nechibzuit). Totuși, am sperat că Maximus nu avea să-l predea gărzilor – nu înainte ca eu să fi apucat măcar să văd luminile.

– Ziua de azi e, într-un fel, cea mai importantă zi din viața mea, am explicat eu. E și ziua mea de naștere; asta ca să știți.

În cele din urmă, Maximus i-a întins lui Flynn o copită..., iar Flynn i-a întins și el mâna.

Și-am pornit tustrei înspre regat. Flynn
era de părere că am fi fost mai rapizi dacă
l-am fi încălecat pe Maximus... însă, nu știu
din ce motiv, Maximus n-a fost de acord.

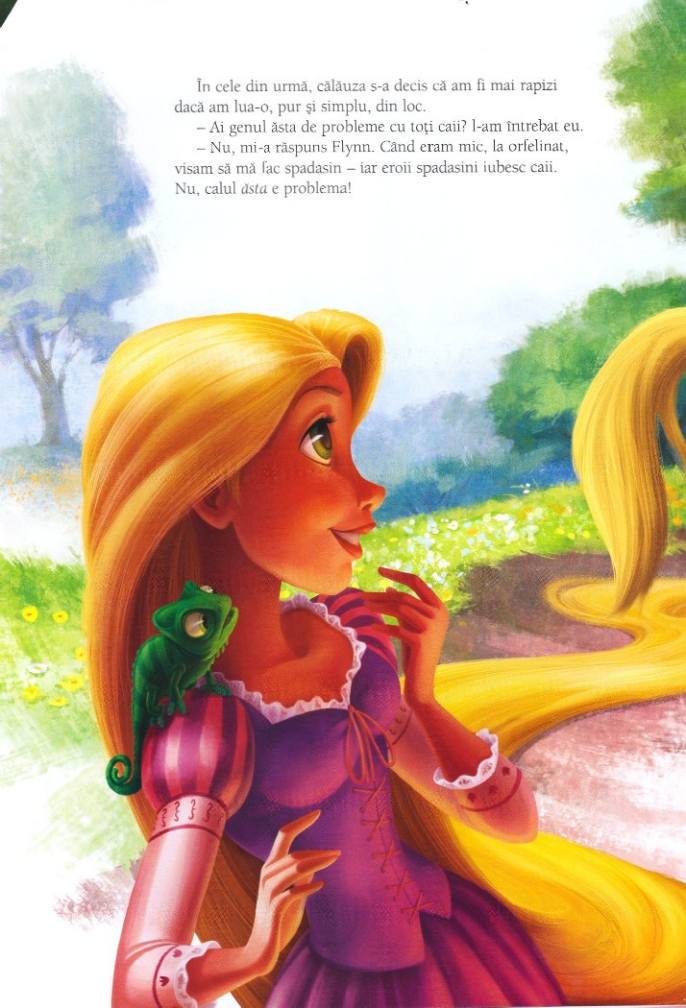
Flynn a mai încercat o dată. A reușit chiar să se suie, pentru câteva secunde, pe capul lui Maximus. Apoi, calul și-a plecat grumazul, iar băiatul s-a rostogolit din nou în mocirlă.

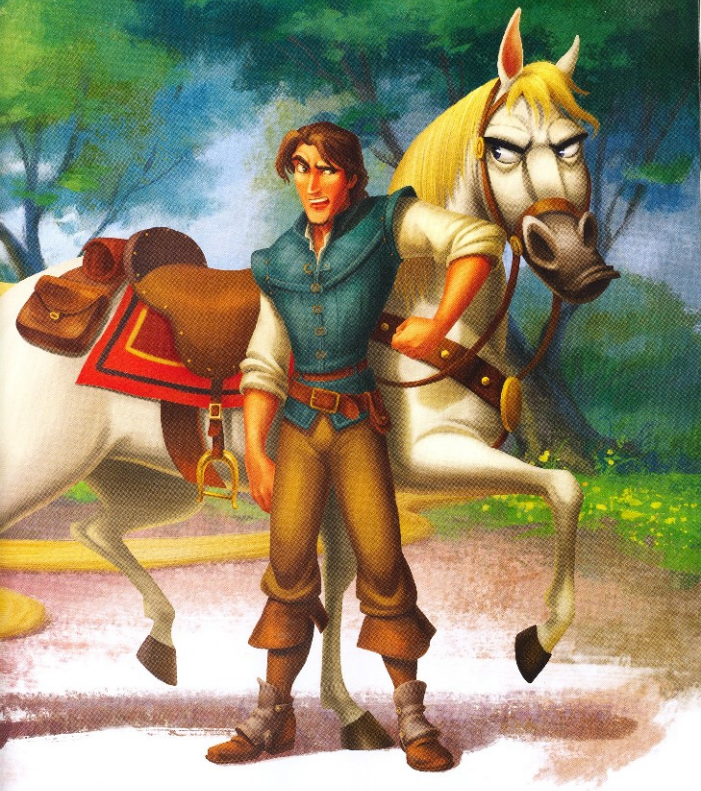
– Nu-mi place calul ăsta! a răcnit Flynn.
Nici el nu mă place pe mine!

În cele din urmă, călăuza s-a decis că am fi mai rapizi dacă am lua-o, pur și simplu, din loc.

– Ai genul ăsta de probleme cu toți caii? l-am întrebat eu.

– Nu, mi-a răspuns Flynn. Când eram mic, la orfelinat, visam să mă fac spadasin – iar eroii spadasini iubesc caii. Nu, calul ăsta e problema!

Când am pornit din nou la drum, Maximus l-a lovit pe Flynn cu coada peste față. Așa că Flynn l-a înghiontit pe Maximus în coaste. După care Maximus l-a călcat pe Flynn pe picior..., iar Flynn i-a smucit frâul lui Maximus.

Eu am oftat. Ființele astea două *trebuiau* să facă pace, altfel ziua mea specială avea să se ducă pe apa sâmbetei.

Din fericire, mi-a venit o idee.

– Știu! i-am spus lui Flynn. Am să te învăț *eu* cum să te înțelegi cu Maximus!

Flynn a bodogănit, dar s-a uitat cum l-am mângâiat pe Maximus sub bărbie. Apoi i-am scărpinat urechile. Pascal, care ședea pe capul lui Maximus, m-a ajutat.

– Vezi? am spus eu, frecându-mi nasul de botul lui Maximus. Acum fă și tu la fel.

– Pfu! Nici să nu te gândești! a protestat Flynn. Asta e curată...
– ACUM! i-am ordonat eu.
Nu cred că a fost prea dificil pentru ei.

Intrarea în regat a fost un pic cam complicată,
căci Flynn era căutat de gărzile palatului. Maximus
și Flynn au reușit, totuși, să coopereze.

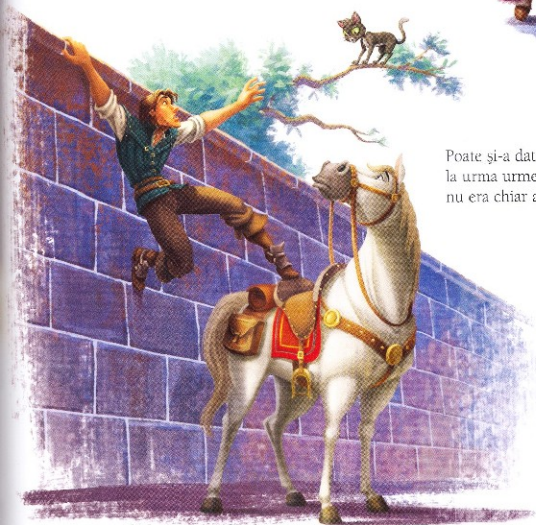
Făceau amândoi progrese îmbucurătoare!

Cred că Maximus a fost
un pic surprins privindu-l
pe Flynn în ziua aceea.

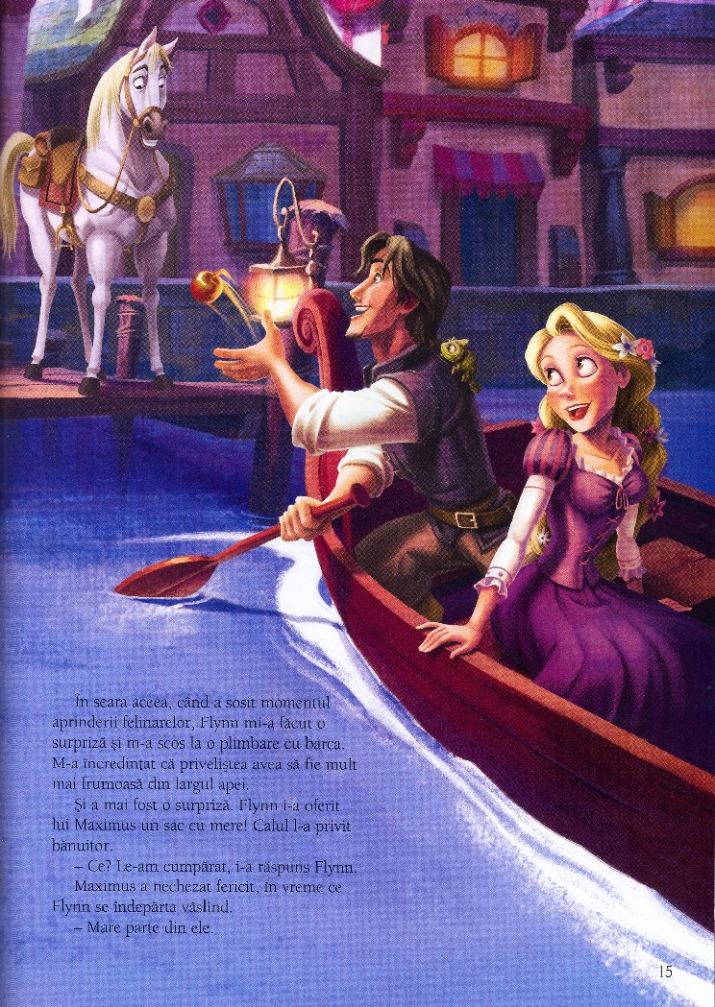

Poate și-a dat seama că,
la urma urmei, Flynn nici
nu era chiar așa de rău...

Cu toate acestea, n-a vrut cu niciun chip să-l lase pe Flynn să-l încalece.

În seara aceea, când a sosit momentul aprinderii felinarelor, Flynn mi-a făcut o surpriză și m-a scos la o plimbare cu barca. M-a încredințat că priveliștea avea să fie mult mai frumoasă din largul apei.

Și a mai fost o surpriză. Flynn i-a oferit lui Maximus un sac cu mere! Calul l-a privit bănuitor.

– Ce? Te-am cumpărat, i-a răspuns Flynn.

Maximus a nechezat fencit, în vreme ce Flynn se îndepărta vâslind.

– Mare parte din ele.

Nu ne propusesem să lipsim mult. Maximus ne-a așteptat și ne-a tot așteptat...

În cele din urmă, o barcă a acostat lovindu-se de doc. Dar era o altă barcă decât a noastră, și-n ea nu era decât Flynn – legat de catarg, cu o coroană furată în poală! Părea derutat și zbiera: „Rapunzel? Rapunzel!”

Maximus s-a dat înapoi, ca să nu fie observat când s-au apropiat gărzile palatului și l-au arestat pe Flynn. Nu știa unde rămăsesem eu, dar știa că ceva era foarte, foarte putred.

Calul a luat-o la goană, dar nu cu gândul să-l părăsească pe Flynn. Se ducea după ajutor!

Bătând insistent din copită și nechezând zgomotos, Maximus i-a convins pe prietenii noștri de la taverna Snuggly Duckling să vină după el la castel.

Agitându-și în aer bățele și topoarele, aceștia au luat-o la goană înspre regat, au dat năvală în închisoare și l-au eliberat pe Flynn. Desigur, scoaterea lui din închisoare a fost altă problemă...

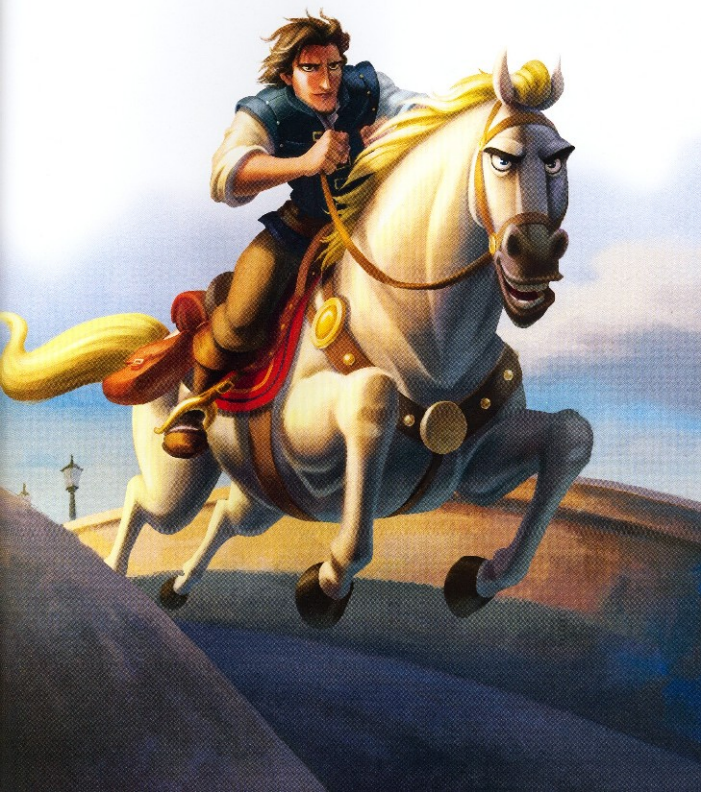

... dar Maximus era pe poziție, așteptând.

Împreună, Max și Flynn au pornit la galop pe străzi, au păcălit gărzile și au trecut ca vântul prin porțile orașului, tocmai când acestea se închideau.

Lui Flynn nu-i venea să creadă că-l călărea pe Max. Deodată, și-a dat seama că avea încredere în cal. Formau o echipă.

Nu voi mai explica tot ce s-a întâmplat în ziua aceea, dar viața mea s-a schimbat pentru totdeauna. Mama Gothel, care mă băgase la închisoare, și-a arătat adevărata față malefică. După care am aflat și eu adevărata mea identitate. Eram o prințesă, care fusese furată cu mult timp în urmă de la părinții ei!

Dar Flynn s-a luptat pentru mine. Ca să mă
salveze, a trebuit să-mi taie părul lung de aur,
dar asta n-a contat pentru mine – și nici pentru
el. Căci mă iubea cu adevărat.
Ce mai zii!

La final, am fi putut să ne întoarcem călare în regat,
dar Flynn n-a fost de acord. Așa că am mers pe jos!

– A alergat toată noaptea, a explicat Flynn, mângându-l
pe Maximus. E obosit și are nevoie de odihnă.

După câteva clipe, a continuat:

– Știi, astăzi m-am simțit ca un adevărat erou. Apoi
s-a întors către Max: Dar tu ești un erou și mai mare.
Dacă n-ai fi fost tu, eu și Rapunzel n-am fi fost acum aici.

Flynn și Max erau amândoi eroi. Dar și prieteni.
Iar asta era la fel de important.

Tiana și prietenii ei

de Natalie Amanda Leece
Ilustrații de Studio IBOIX
și Walt Sturrock

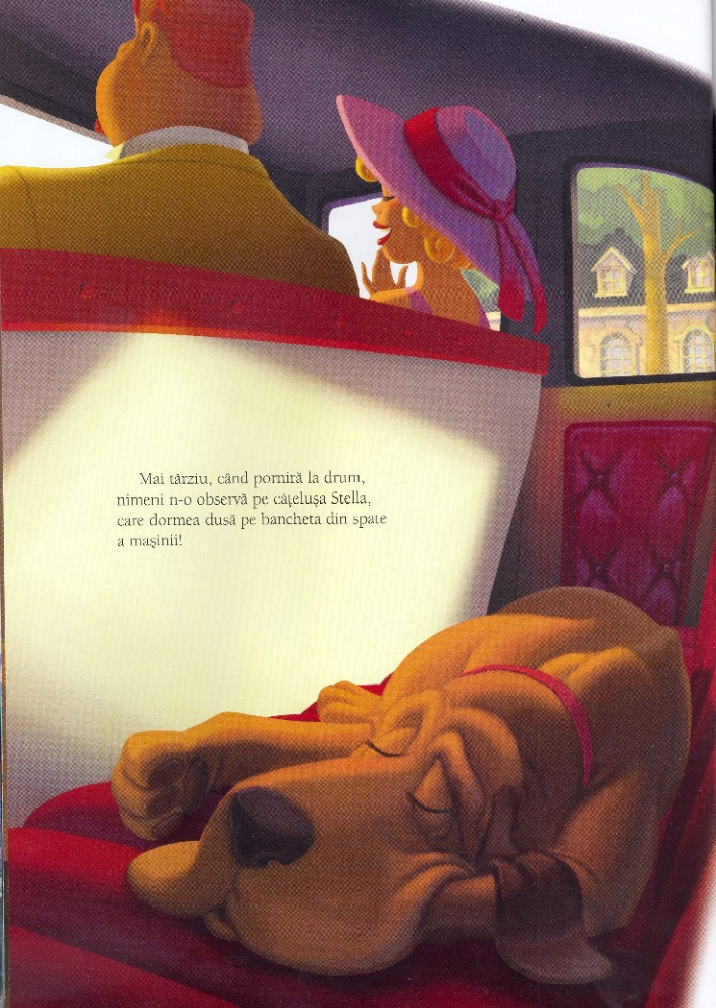
ra o după-amiază înmiresmată în New Orleans. Big Daddy avea chef să se întâlnească cu prietenii, să se distreze pe cînste și să mănânce bucate alese.

– Charlotte, scumpo! Ți strigă el fiica. Ce-ai zice să mergem la restaurantul Tianei să luăm cina astă-seară...

– Ooo, tati, ar fi minunat! Lasă-mă doar un minut, să-mi schimb hainele.

An illustration of a dog named Stella sleeping on a red couch inside a car. The dog is brown with floppy ears and a pink collar, curled up with its head down. In the background, a man in a yellow suit and a woman in a purple hat are visible from behind, looking out the car window. The window shows a house and a tree. A large white rectangular area is in the middle of the page, containing text.

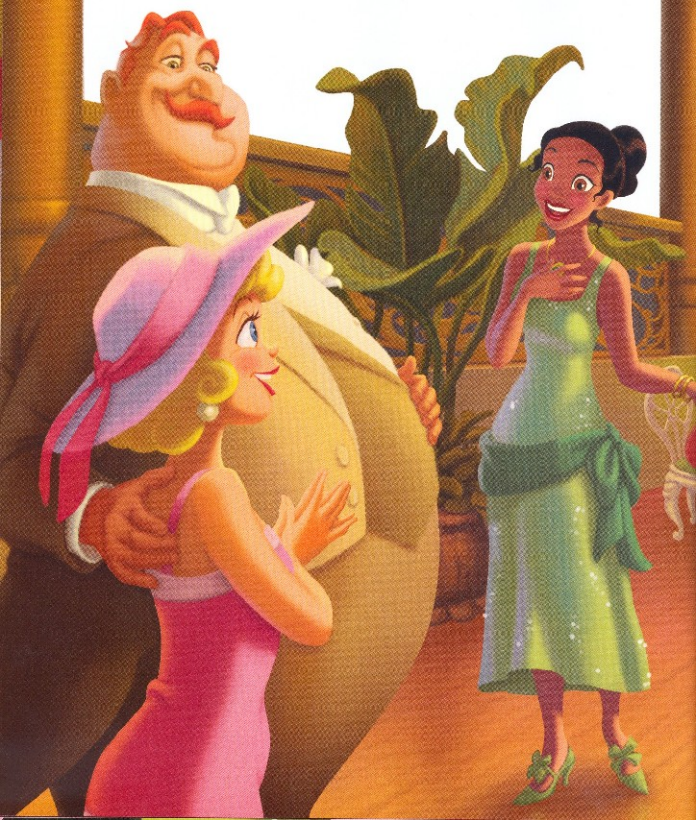
Mai târziu, când porniră la drum,
nimeni n-o observă pe cățelușa Stella,
care dormea dusă pe bancheta din spate
a mașinii!

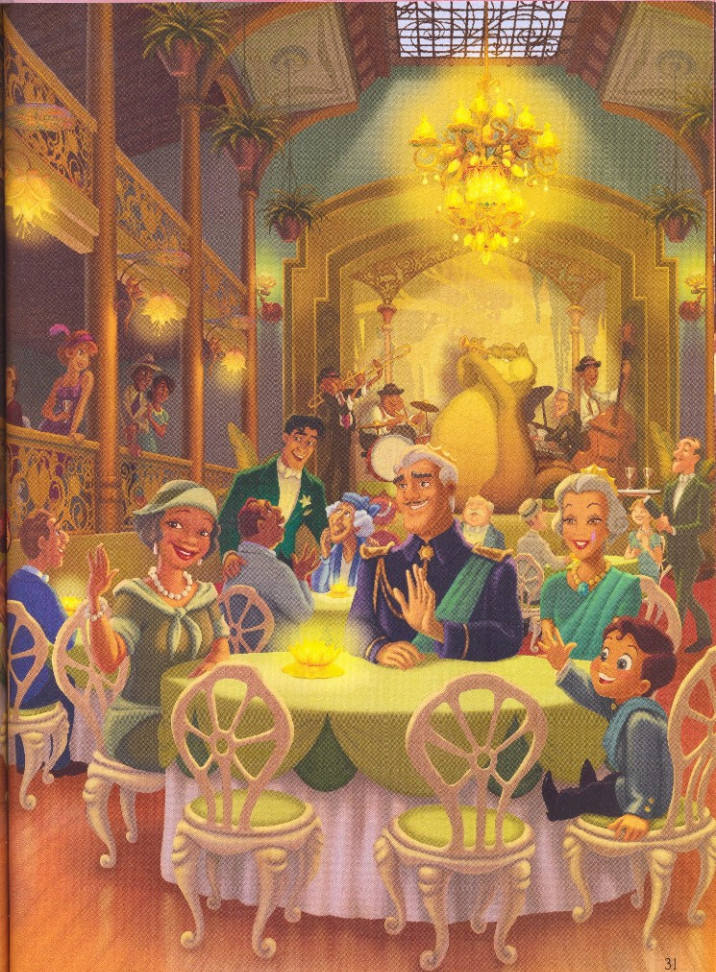

Dar Stella nu se supără. De fapt, nu fu trezită decât de mirosul apetisant al gogoșilor pregătite de Tiana. Stellei îi plăceau la nebunie gogoșile Tianeii, așa că se luă după miros și ajunse direct în bucătăria restaurantului.

– Big Daddy! Charlotte! Iși întâmpină călduros prietenii: prințesa Tiana. Doriți să vă așezați la masă cu mama mea?

– Păi nici nu-mi vine-n minte o persoană mai potrivită decât Eudora cu care să luăm cîna, răspunse Big Daddy.

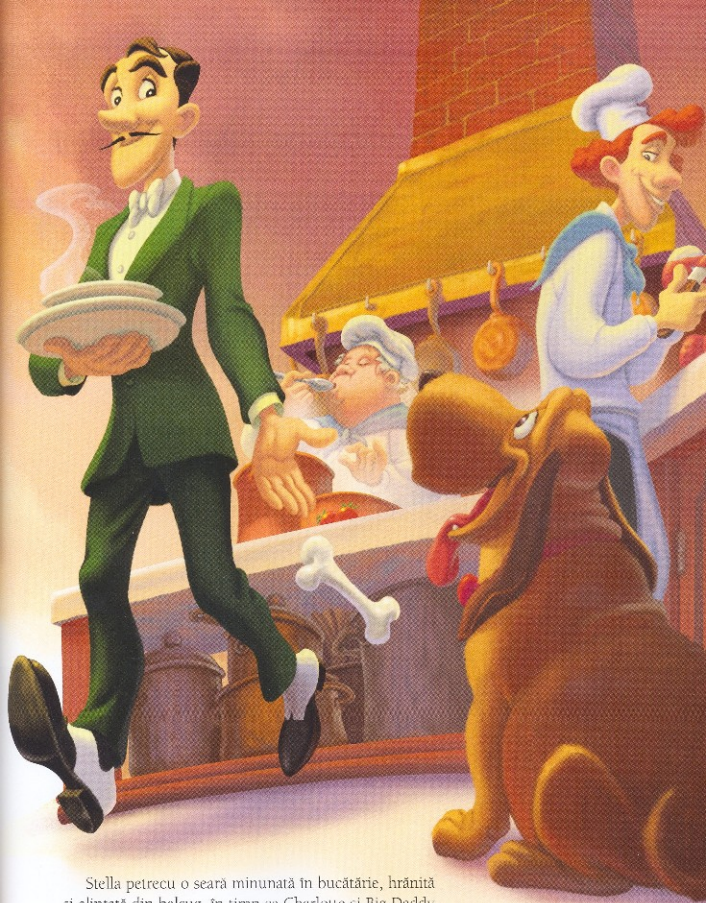

Între timp, Stella era amețită de mirosurile nenumăratelor bunătăți din bucătărie.

– Ia te uită! strigă unul dintre bucătari. Avem un oaspete! Ia de-aici, măi cuțule – mănâncă niște tocăniță. E o rețetă nouă!

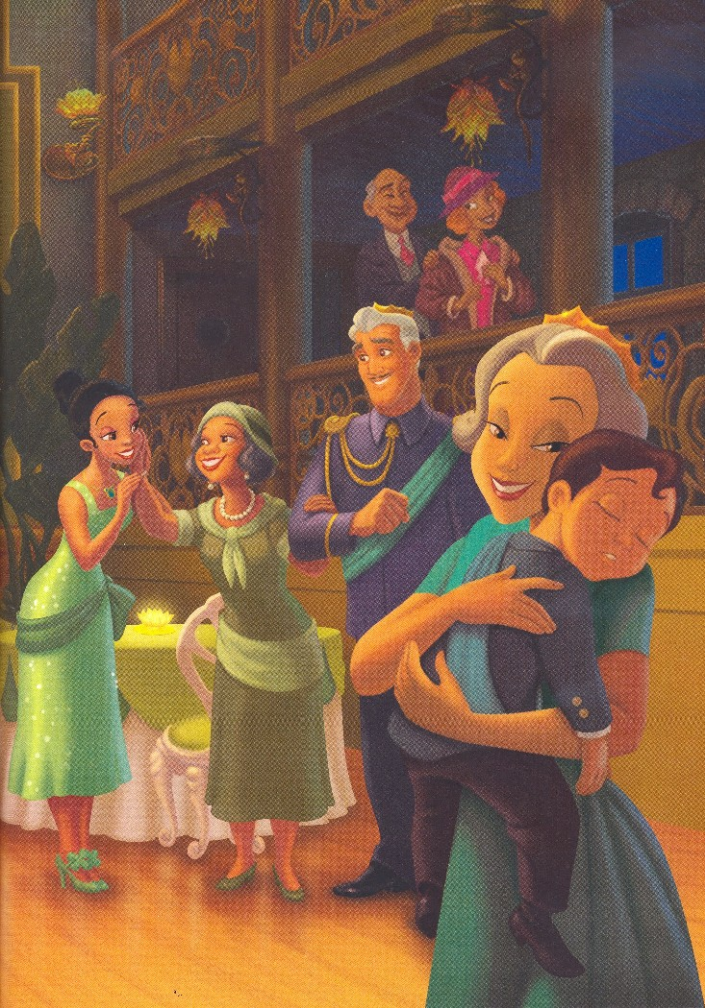
Stella petrecu o seară minunată în bucătărie, hrănită și alintată din belșug, în timp ce Charlotte și Big Daddy luară cina în ritmurile de jazz ale lui Louis și se-ntrăținură cu prietenii lor.

După ce se încheie numărul de jazz, părinții prințului Naveen, regele și regina de Maldonia, se ridică să plece, oferindu-se să o ducă pe Eudora acasă cu mașina lor.

– Oh, vă mulțumesc, spuse Eudora, apoi adăugă, întorcându-se către prințesa Tiana: Nu am auzit niciodată orchestra interpretând așa de bine ca în seara asta. Iar tocănița cea nouă – absolut delicioasă. Ne vedem mai târziu, iubito.

Toată lumea își lua rămas-bun, dar nimeni nu aflase încă de Stella...

... până în momentul când Louis intră în bucătărie, să ia cina alături de restul orchestrei.

– Mrrr! Ham!

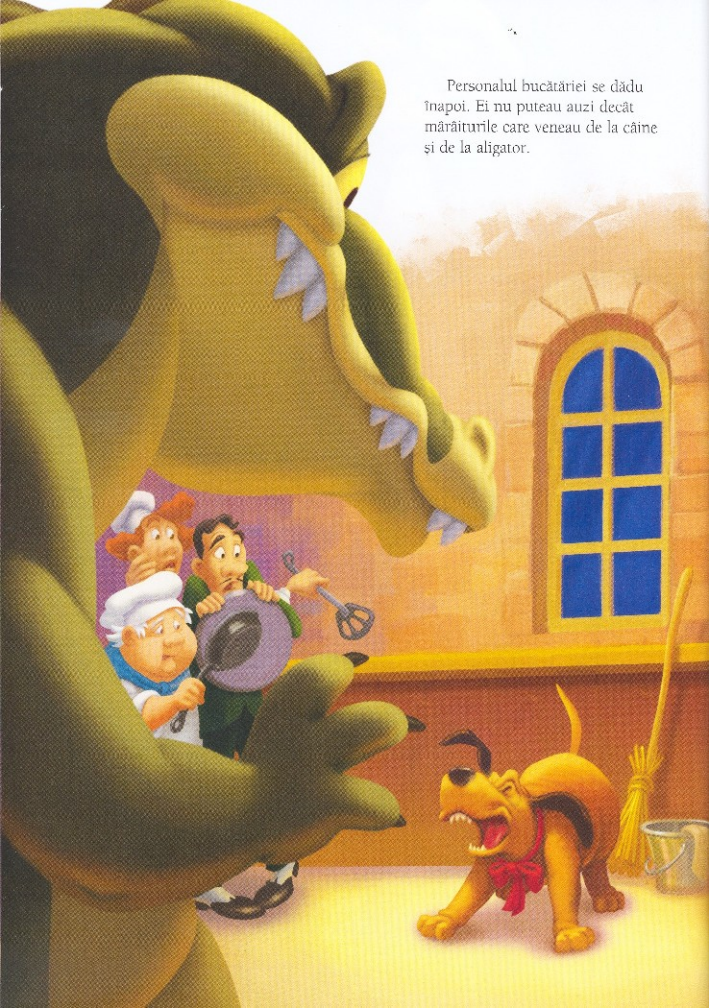
Stella se îngrozi la vederea aligatorului uriaș.

– Hei, fii pe pace, cățelușule! îi spuse Louis Stellei. Nu am de gând să te mânânc. Nu vreau decât să gust din tocănița cea nouă a bucătarului-șef!

Personalul bucătăriei se dădu
înapoi. Ei nu puteau auzi decât
mârâiturile care veneau de la câine
și de la aligator.

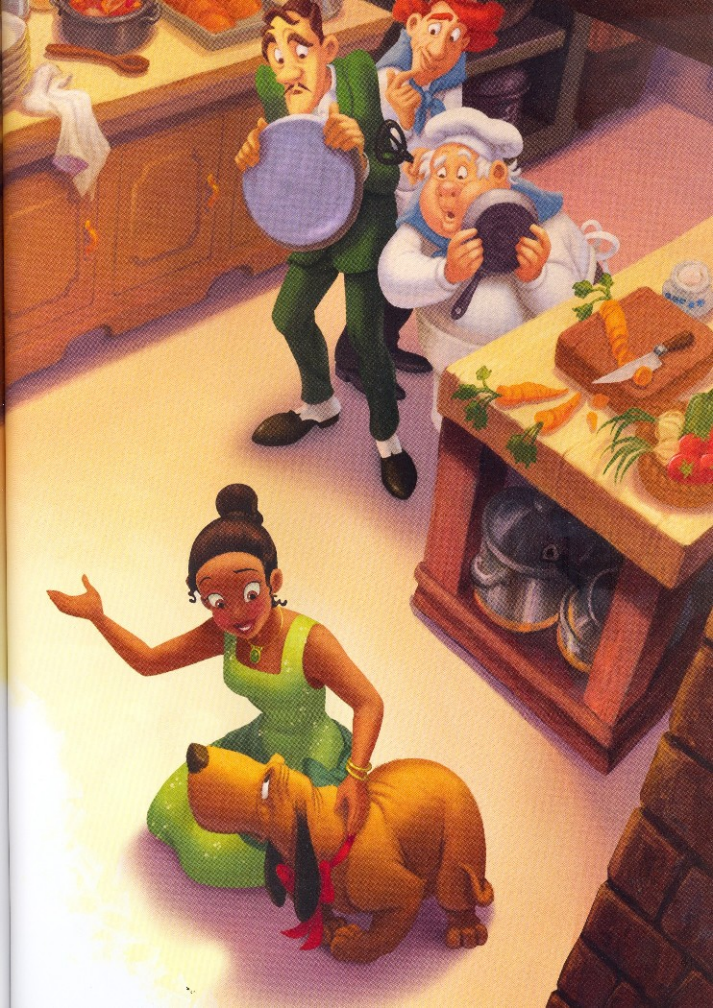

Prințesa Tiana și prințul Naveen auziră și ei zarva
când reveniră în restaurant, după ce-și conduseseră
prieteni și familia și le uraseră tuturor noapte bună.

De îndată ce prințul și prințesa intrară în bucătărie, văzură o Stella foarte speriată, lipită de perete, lătrând la Louis.

– Ce se petrece aici? Întrebă prințesa Tiana, îngrijorată pentru Stella. Of, Stella, continuă ea, mângâind dragăstos cățelul. E doar Louis. El n-ar face rău nimănui.

– Așa e! strigă Naveen, petrecându-și brațul pe după umerii lui Louis. Louis? E doar un tip mare, cu o inimă și mai mare.

– Hai, Stella, o încurajă din nou printesa Tiana. Naveen o să-l țină pe Louis, iar tu o să te duci ușurel la ei.

Precaută, Stella se duse înspre Louis, cu Tiana mergând lângă ea.

Cățelușă îl adulmecă pe Louis, apoi se întoarse spre mâncare. Tiana râse încetisor. Naveen chicotii și el. Louis vru și el să chicotească, dar se gândi ca ar putea s-o sperie din nou pe Stella.

Personalul restaurantului încropi la iuțeală o cină din resturile serii. Prințul Naveen cântă la ukulele, iar Tiana pregăti gogoșile ei speciale – exclusiv pentru Stella.

Prințesa Tiana nu se putu abține să nu zâmbească. Acestea erau adevăratele momente fericite pe care tatăl ei și le imaginase pentru restaurantul lor.

Înainte de ivirea zorilor, prințul și prințesa o lăsară pe Stella pe moșia LaBouff. Încă nu observase nimeni lipsa ei!

– Noapte bună, Stella, ți ură Tiana, îmbrățișând-o. Și să nu te faci că nu mă cunoști. Când mai trec pe-aici, am să mă aștept să ieși să-ți iei singură gogoșile.

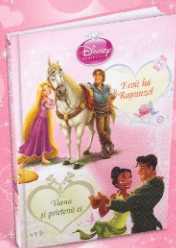
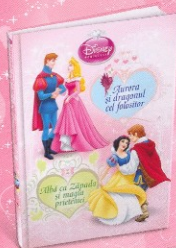
Stella mai latră o dată, apoi se îndreaptă spre casă. Petrecuse cea mai frumoasă noapte din viața ei.

Sfârșit

Colecția „Prințesele Disney”

Află mai mult pe:
www.litera.ro

9 786066 006057

ISBN 978-606-600-605-7

Tipărit la Radin Print,
prin reprezentanța pentru România
© Colours, www.colours.ro

Radin print **Colours**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Kazakhstan, Karhwa; I. Maria, Natalia Arsenova
Fetița din Război; Tiana și prietenii ei / Barbara
Bazaliti, il. Studio Toala și Denise Shimabukuro;
Fetița din Război; Tiana și prietenii ei / Barbara
Bazaliti, il. Studio Toala și Denise Shimabukuro;
Libros Interactiva, 2011
ISBN: 978-606-600-605-7
I. Shimabukuro, Denise (il.)
II. St. Brock, Walt (il.)
III. Georgeau, Valentina (trad.)
82.93.31—135.1

Copyright © 2011 Disney Enterprises, Inc.

Toate drepturile rezervate

Editor: Litera

C.P. 13, C.P. 212, sector 4, București, România
tel: 021 425 16 10; 021 419 08 90; 0752 548 372
e-mail: contact@litera.ro

Editor: Vădușcu și Filii

Traducere din limba engleză: Valentina Georgeau

Redactor: Irina Ilin

Compoziție: Vladislav Zinoviev

Teledactilografie și prepress: Vlad Panfilov

Preț: 12,9 lei